

DOM

Afsagt den 26. oktober 2017 i sag nr. BS 289/2017:

TAKS

...
mod

A, B, C, D, E, F, G, H, I, J og K

...

Sagens baggrund og parternes påstande

Sagen vedrører de skattemæssige konsekvenser af, at Højesteret ved dom den 31. marts 2015 slog fast, at et beløb på 152,5 mio. kr., som tilkom de sagsøgte efter overdragelse af deres aktier i X P/F til et holdingselskab, ejet af dem selv, ikke kunne bedømmes som skattefri afståelsesavance men skattemæssigt skulle anses for udbytte.

Retten skal tage stilling til, om de sagsøgtes transaktioner medfører, at aktierne skal anses for solgt med den konsekvens, at aktierne ikke er omfattet af overgangsreglen i kapitalgevinstskattelovens § 28, der under visse forudsætninger hjemler skattefrihed for afståelsesavancen af aktiernes værdi ved udløbet af regnskabsåret 2006.

Sagsøgeren har nedlagt påstand om, at Færøernes Ret skal stadfæste det bindende svar fra sagsøgeren om, at aktionærernes aktier i X-P/F ikke er omfattet af overgangsreglen i § 28 i kapitalgevinstskatteloven, lagtingslov nr. 164 fra 21. december 2001 med senere ændringer.

De sagsøgte har nedlagt påstand om frifindelse, således at Skatte- og afgiftkærenævnets afgørelse af 9. november 2016 stadfæstes.

Oplysningerne i sagen

Det er oplyst, at de sagsøgte ejede X P/F, og at de i 2003 solgte aktier for en nominel værdi på 180.000 til X P/F for 2.044.800 kr. Den 27. oktober 2005 solgte de sagsøgte resten af deres aktier i X P/F til holdingselskabet Y P/F. De sagsøgte havde stiftet holdingselskabet kort forinden og ejede **det** med samme aktiefordeling, som de havde ejet X P/F. Salgssummen var 250 mio. kr. Af salgssummen blev 97,5 mio. kr. anvendt som apportindskud i Y P/F. Resten af salgssummen blev udbetalt kontant til de sagsøgte med 55 mio. kr., og der blev indgået en låneaftale om de resterende 97,5 mio. kr., som skulle afdrages over 10 år. Den kontante del af udbetalingen blev finansieret med et banklån på 40 mio. kr. og et lån i X P/F på 15 mio. kr.

Den 26. juni 2006 fusionerede X P/F og Y P/F med X P/F som det fortsættende selskab, og således at ejerforholdene i X P/F inden salget og efter fusionen var de samme.

Efter en gennemgang af transaktionerne var det TAKS' opfattelse, at den udbetalte salgssum på 152,5 mio. kr. (55 + 97,5 mio. kr.) skulle beskattes som udlodning af udbytte til aktionærerne.

Det fremgår af bilag A, der er TAKS' gennemgang af ændringerne i X P/F aktier og egenkapital i perioden fra 2001 til 2006, blandt andet:

"Sølan av X P/F til Y P/F við eftirfylgjandi fusi3n

H3ast talan í hesum f3ri formelt er um sølu av partabr3vum frá omanfyri nevndu partaeigarum til Y P/F við eftirfylgjandi fusi3n av fel3gunum, metir Toll- og Skattstovan ikki, at veruliga innihaldið í handlunumkann javnmetast við sølu ella aðra avhending. Avhending/s3la inniber nevnluga eina fullkomna og endaliga flyting av lutbundnum r3ttindum til ein ognarlut frá einum skattasubjekti til annað.

Avhendingin av partabrøvunum saman við tí eftirfylgjandi umvendu lodrøttu fusiólni av feløgnum inniber nevnuliga, at partabrævaeigararnir framvegis eiga júst sama ognarlut í X P/F. Toll- og Skattstova Føroya heldur tí at her er talan um skattasøla, t.v.s at talan er um tilgjørda avhending, hvørs tilverurættur ella treytir júst eru ætlaðar til, av órøttum, at skapa ein skattafyrimun.

Toll og Skattstova Føroya metir tí søluna av partabrøvunum í X P/F til Y P/F við eftirfylgjandi fusión sum fjalda útlutan. Fjald útlutan er upphædd, ið verður veitt frá partafelagið til partaeigara, og sum skattarættarlaga er vinningsbýti (KVS § 1 stk 2), men sum partarnir nevnað annarleiddis, fyir at náa eini, skattliga sæð, saman um tikið betri støðu.

Avtalan millum partarnar, sum liggur til grund fyri veitingini, kann verða bindandi lögfrøðisliga sæð, men orsaka av áhugafelagsskapinum kann hon ikki metast eftir innihaldinum. Tá avgerast skal, um talan er um fjalda útlutan, vil dentur verða lagdur á, um sølan av partabrøvum, í hesum føri til eitt annað felag, verður nýtt sum alternativ til útlutan. Í slíkum føri verður tað millum annað mett um partaeigarin veruliga hevur givið frá sær sína ávirkan á ta vinningsbýtisgevandi ognina. Í hesum føri eru tað somu partaeigarir sum framvegis eiga, eftir sølu og eftirfylgjandi fusión, sama ognarpart í felagnum.

Toll- og Skattstovan metir tí, at endamálið við sölunum og eftirfylgjandi fusión av feløgnum, einans var at flyta pening frá felagnum til privatognina hjá partaeigarunum. Tað hevur onga ávirkan um peningurin stendur á millumrokning við felagið sum áogn partaeigarana, ella um felgið hevur útgildið sölupeningin til partaeigararnar. Tá sølan ikki ávirkar ognarbýtið millum verandi partabrævaeigarar er talan um vinningsbýti. Toll- og Skattstova Føroya javnmetir tí søluna við vanligu útlutan úr einum partafelagi, og fer tí at viðgera peningin sum partaeigararnir hava móttikið sum vinningsbýti sambært § 1, stk. 2 í kapitalvinningskattalógini. Vinningsbýti er skattskyldugt sambært § 9 í kapitalvinningskattalógini uttan mun til, um partabrøvini eru útvegað áðrenn ella aftaná 16.11.2001."

TAKS angiver i bilagene G, H, B, C og E, at salg eller afståelse forudsætter en fuldkommen og endelig overgang af rettighederne i henhold til aktierne fra et skattesubjekt til et andet. Uanset om aftalen om salg af aktierne måtte være juridisk bindende, kan den ikke bedømmes efter sit indhold skattemæssigt, idet ejerforholdene reelt er uændrede.

Det var de sagsøgtes holdning, at der var tale skattefri afståelse efter kapitalgevinstskatteloven.

I 2010 anlagde de sagsøgte sag mod TAKS blandt andet med påstand om, at TAKS skulle anerkende, at de sagsøgtes salg af aktier til X P/F i 2003 og til Y P/F i 2005 ikke var skatte- og afgiftspligtig for de sagsøgte.

Færøernes Ret gav de sagsøgte medhold i, at hverken salget i 2003 eller 2005 kunne anses for at være skjult udlodning af udbytte. Dommen blev afsagt den 14. juni 2011

TAKS indbragte sagen for Østre Landsret, der den 7. november 2012 stadfæstede

dommen. Højesteret frifandt ved dom den 31. marts 2015 TAKS. Det fremgår af

præmisserne:

"Højesterets begrundelse og resultat

Sagens baggrund og problemstilling

Aktionærerne solgte den 27. oktober 2005 alle deres aktier i holdingselskabet X P/F til et nyetableret holdingselskab, Y P/F, som de ejede med samme ejerandele som i X P/F. Af købesummen på 250 mio. kr. blev 97,5 mio. kr. indskudt i Y P/F som apportindskud, og af de resterende 152,5 mio. kr. blev 55 mio. kr. betalt kontant i 2005, og der blev indgået en låneaftale om de resterende 97,5 mio. kr., som skulle afdrages over 10 år. Den kontante udbetaling på 55 mio. kr. blev finansieret ved et banklån på 40 mio. kr. og ved et lån fra X P/F på 15 mio. kr.

Den 26. juni 2006 blev det besluttet at fusionere X P/F og Y P/F med virkning fra 1. januar 2006 med førstnævnte selskab som det fortsættende selskab.

TAKS er af den opfattelse, at de 152 mio. kr. (salgssummen eksklusive apportindskuddet) skal beskattes som udbytte, jf. den færøske kapitalgevinstskattelovs § 9, stk. 1, jf. § 1, stk. 2, hvorimod aktionærerne mener, at der er tale om en skattefri afståelsesavance efter overgangsreglerne i samme lovs § 27, jf. § 28, stk. 2.

Vurdering

Efter den færøske kapitalgevinstskattelovs § 1, stk. 2, anses som udbytte alt, som et selskab udlodder til aktionærer, andelshavere og lignende. Det fremgår af forarbejderne til bestemmelsen, jf. lagtingslov nr. 31/2002 af 29. oktober 2002, at alle finansielle fordele skal anses som udbytte, blot der er tale om udlodninger, som tilkommer aktionærerne i deres egenskab af aktionærer.

Efter bevisførelsen lægger Højesteret til grund, at aktionærerne i X P/F i mange år ikke havde fået udbetalt udbytte fra selskabet, hvor der var opsparet betydelige værdier. Aktionærerne ønskede at få disse værdier ud til sig selv, men de ønskede samtidig ikke at afgive ejendomsretten til X P/F til andre. Resultatet blev, at aktionærerne etablerede Y P/F og overdrog deres aktier til dette selskab. Aktionærerne ejede herefter som nævnt Y P/F med samme ejerandele, som de havde ejet X P/F.

Der var ingen aktuel eller konkret planlagt økonomisk aktivitet i Y P/F, og der var heller ingen oplyste konkrete planer for, hvordan selskabets gæld i forbindelse med aktieerhvervelsen skulle afvikles.

Højesteret finder under de foreliggende omstændigheder, at etableringen af Y P/F og overdragelsen af aktierne hertil ikke havde nogen forretningsmæssig begrundelse. Formålet med disse transaktioner må derimod anses at have været at tilvejebringe en ordening, hvorefter de midler, der var opsparet i X P/F, kunne overføres til aktionærerne uden udbyttebeskatning efter kapitalgevinstskattelovens § 9, stk. 1. Dette understøttes af fusionen i 2006 mellem Y P/F og X P/F, som blev begrundet med, at det var uhensigtsmæssigt, at aktionærerne ejede et holdingselskab (Y P/F), som ejede et andet holdingselskab (X P/F). Fusionen indebar som nævnt, at Y P/F ophørte med at eksistere, og at aktionærerne på ny ejede samme andel i X P/F som tidligere, men til forskel fra tidligere havde X P/F nu overtaget Y P/F's forpligtelser, herunder til at betale resten af beløbet på de 152,5 mio. kr. til aktionærerne.

På den anførte baggrund finder Højesteret efter en helhedsvurdering, at det beløb på i alt 152,5 mio. kr., der tilkom aktionærerne, ikke skal bedømmes som en skattefri

afståelsesavance, men skattemæssigt skal anses for udbytte, jf. kapitalgevinstskattelovens § 9, stk. 1, jf. § 1, stk. 2.

Højesteret tager herefter TAKS' påstand til følge."

Efterfølgende afslog TAKS den 21. marts 2016, bilag 5, at afgive bindende tilsagn om, at aktionærerne i X P/F (tidligere Z P/F) ikke kan anses at have solgt aktier i X P/F, således at aktierne fortsat er omfattet af overgangsreglen i § 28 i kapitalgevinstskatteloven.

Advokat Christian Andreasen indbragte på vegne af de sagsøgte afslaget for Skatte- og afgiftkærenævnet. Under sagsforberedelsen i nævnet indhentede advokat Christian Andreasen en juridisk vurdering af sagen udarbejdet af advokat Arne Møllin Ottosen, Vurderingen er fremlagt som bilag 8. Det fremgår heraf:

"4.1.3 Afståelse - konklusion

Som det fremgår af ovenstående sker der automatisk konsekvensændring, når en given disposition tillægges ændrede skatteretlige virkninger.

Dette følger både af SKATs egen praksis og er bekræftet af Skatteministeriet i forbindelse med diverse lovforarbejder.

Det er derfor også vores vurdering, at når Højesteret omkvalificerer en skatteretlig afståelse til udbytte, må den skatteretlige konsekvens heraf være, at aktierne ikke anses for afstået.

I den konkrete sag er virkningen heraf, at overgangsreglen i kapitalgevinstskattelovens § 28 fortsat finder anvendelse."

Skatte- og afgiftkærenævnet tilsidesatte den 9. november 2016 TAKS' afslag, jf. bilag 10:

"Avgerðin hjá Skatta-og avgaldskærunevndini

Hetta mál hongur saman við avgerðini hjá nevdini, sum Hægstirættur avsegði dóm um í 2015.

Støðan var, at partaeigararnir í X P/F upprættaðu eitt nýtt felag, sum teir seldu síni partabrøv til. Seinni blivu upprunaliga og nýupprættaða felagið lögð saman, og partaeigararnir áttu hereftir aftur partabrøvini í sama lutfalli sum áður.

Hægsti Rættur kom fram til, at talan ikki var um sølu av partabrøvum men um fjalda útlutan av vinningsbýti.

Partaeigararnir vóru síðani skattaðir av hesum vinningsbýti sambært reglunum í kapitalvinningskattalógini.

Nú hevur X P/F sent umbøn um bindandi svari til A og spurt, um partabrøvini kunnu metast at vera fevnd av skiftisregluni í § 28 í kapitalvinningskattalógini (II nr. 46 frá

16. mai 2006). Hendan fevnir um ávís virðisbrøv, útvega áðrenn 16. november 2001 og sum ikki eru avhendað áðrenn 1. januar 2007, og reglan ásetir hvussu virðið á hesum skal ásetast.

Spurningurinn í málinum er sostatt, um partaeigararnir í X P/F skattliga hava selt partabrøvini í X P/F, ella um partabrøvini ikki eru seld og framvegis eru fevnd av skiftisregluni í § 28 í kapitalvinningskattalógini.

Spurningurinn er aktuellur, tí TAKS hevur umkvalifiserað støðuna frá at vera søla til at vera fjald útlutan av vinningsbýti vísandi til realitetsprinsippið. Hetta er staðfest av Hægsta Rætti og spurningurinn er síðani, um henda umkvalifisering eisini fær týðning fyri metingina í mun til § 28 í kapitalvinningskattalógini.

Hvussu langt ein umkvalifisering røkkur í skattahøpi er ikki lýst samlað í tí lögfrøðiliga lesnaðinum. Spurningurinn er ikki loystur í lógargrundarlagnum og ongin siðvenja er.

Sambært lýsing av danskari siðvenju, sum er gjørd av Kromann Reumert, fær ein umkvalifisering í Danmark týðning fyri onnur skattarættarlig høpi.

TAKS tekur útgangsstøði í tí civilrættarligu støðuni. Tað er rætt, at tann civilrættarliga støðan ofta er avgerandi fyri ta skattarættarligu støðuna/kvalifikatiónum. Tað er eisini rætt, at partabrøvini í hesum føri eru seld civilrættarliga, og tað eru tey enn, sjálvt um støðan er umkvalifisera til útbýti skattarættarliga. T.v.s. avtalan um sølu av partabrøvum er enn galdandi, og felagið skyldar enn partaeigarunum pening fyri partabrøvini o.s.fr.

Tann lögfrøðiligi lesnaður, sum TAKS vísir til, snýr seg um sambandið millum skattarættin og civilrættin í mun til kvalifikatiónum av støðum, men tað er ivasamt, um hesin er relevantur fyri trupulleikan í hesum máli. Ongin hevur sett spurnartekin við, um sølan av partabrøvunum civilrættarliga er galdandi. Spurningurinn er hinvegin, um ein skattarættlig (um)kvalifisering er bindandi í fleiri skattarættarligum høpum.

Dómurinn, sum báðir partar tulka í hesum sambandi, fevnir heldur ikki um støðuna, og gevur tí ikki grundarlag fyri eini støðutakan um hetta.

Tað er torført at siga nakað generelt um spurningin, tí tað valdast móguliga umstøðurnar í hvørjum ítökiligum føri, men í hesum føri tykist tað ikki rætt, fyrst at umkvalifiserað støðuna til fjalda útlutan av vinningsbýti í mun til sølu av partabrøvunum og síðani ikki vilja standa við hesa umkvalifisering um somu partabrøv og innan sama økið (kapitalvinningskatt).

Civilrættarliga er avtalan um sølu av partabrøvum galdandi, men hon er skattarættarliga skúgva til vikis, og mett at vera fjald útlutan av vinningsbýti, og henda meting eigur at vera bindandi fyri seinni metingar av hesi støðu. Tá tað ikki er viðurkent skattarættarliga, at partabrøvini eru seld í einum høpi, so eru tey sum útgangsstøði heldur ikki seld skattarættarliga í einum øðrum høpi.

Hetta merkir, at partabrøvini ikki kunnu metast at vera seld, og eru fevnd av skiftisregluni í § 28 í kapitalvinningskattalógini.

Vísandi til omanfyri standandi verður tað bindandi svarið frá TAKS broytt."

Det er ubestridt, at de sagsøgte aktier opfylder kravene for at være omfattet af § 28 i kapitalgevinstskatteloven, når der ses bort fra overdragelsen i 2003 og 2005.

§ 28, stk. 1 har følgende ordlyd:

"Virðisbrøv, nevnd í § 1, nr. 1, ið eru útvegað fyrri 16. november 2001, og sum ikki eru avhendað fyrri 1. januar 2007, verða eftir hesi lóg roknað sum útvegað fyrri eitt mett handilsvirði, sum verður ásett við støði í innara virðinum í felagnum við endan á roknskaparskeiðinum, sum endar í 2006. Skattliga útveganarvirðið verður ásett til eitt mett handilsvirði og sett í eina skattauppperð fyrri seg, sum grannskoðari váttaf til sannan."

Forklaring

V har forklaret, at han har været revisor siden 1993. Det er almindeligt forekommende, at aktionærer sælger deres aktier til et holdingselskab, som de også ejer, på samme måde som de sagsøgte gjorde. Han har ikke oplevet andre tilfælde, hvor TAKS omkvalificerer dispositionen fra salg til udlodning.

Da aktierne blev solgt i 2005 kunne dette ske skattefrit. Reglen blev ændret i 2006 sådan, at salgssummen fra aktier solgt efter den 31. december 2006 skulle beskattes. Aktier udstedt før den 16. november 2001, som de sagsøgte var, ville blive beskattet af den værdi, som lå over selskabets indre værdi pr. årsskiftet 2006/2007. De sagsøgte aktier blev ikke vurderet, fordi de anså dem for solgt. Aktieværdien pr. årsskiftet 2006/2007 er nu foretaget og ligger på ca. 890 mio. kr. Vurderingen er foretaget i overensstemmelse med en bekendtgørelse fra TAKS. Efter overgangsreglen er det beløbet, som skal fratrækkes salgssummen ved et eventuelt senere salg inden der skal betales skat.

Parternes synspunkter

Sagsøgeren har gjort gældende, at sagen drejer sig om fortolkning af Højesterets dom af 31. marts 2015.

Højesteret har ved afgørelsen lagt til grund, at der skete salg både i 2005, hvor aktionærene solgte deres aktier og i 2006, hvor holdingselskaberne fusionerede. Højesteret nåede frem til, at omstændighederne ved salgene medførte, at alene en del af salgssummen skal anses for at være maskeret udbytte. Henset til at der faktisk er sket overdragelse af aktierne, kan disse ikke være omfattet af overgangsreglen i kapitalgevinstskattelovens § 28.

Det er således sagsøgerens opfattelse, at aktierne i det hele skal vurderes som solgt i 2005 i civilretlig henseende, uanset at salget for en dels vedkommende anses for at være skjult udlodning.

Der er enighed mellem parterne om, at der ikke er retssædvaner, praksis eller vejledning i lovforarbejderne til håndtering af en situation som den foreliggende, hvor samtlige aktier civilretligt er solgt men hvor det alene for en dels vedkommende anses for at være maskeret udbytte.

Det fremgår af SKAT's vejledning gengivet i de sagsøgtes materialesamling på side 108, at konsekvensen af at der skattemæssigt omkvalificeres fra skattefrit salg til maskeret udbytte kan være dobbelt- eller trippelbeskatning.

Sagsøgeren har hjemmel til at omkvalificere, men der er ingen støtte i teorien eller lovforarbejderne for, at sagsøgerens omkvalificering i en situation som den foreliggende rækker videre sådan, at dispositionerne også civilretligt skal anses som omkvalificeret, eller at omkvalificeringen får virkning for den del af overdragelsen der ikke skattemæssigt er blevet omkvalificeret.

I dette tilfælde er der ikke tale om, at sagsøgerne ændrer den aftale, som er indgået om overdragelsen af aktierne. Sagsøgerne vurderer blot dispositionen anderledes end de sagsøgte have planlagt.

Udgangspunktet er, at den civilretlige disposition er afgørende for den skatteretlige kvalifikation, men der kan efter omstændighederne skelnes mellem den civilretlige og de skatteretlige konsekvenser på baggrund af en nærmere analyse af pengestrømmene. Det er tilfældet under denne sag.

Samlet set er der tale om en misbrugssituation, som efter teorien kan udløse både dobbelt og trippel beskatning. Det er en uholdbar situation, hvis parter blot kan bakke ud af civilretlige dispositioner med virkning for den skatteretlige kvalifikation, hvis en disposition viser sig at være ufordelagtig for dem.

De sagsøgte har gjort gældende, at aktierne er omfattet af overgangsreglen i § 28 sådan, at alene den del af en eventuel afståelsessum, som overstiger den opgjorte værdi ved udgangen af 2006, skal beskattes.

Sagsøgeren har fra starten gjort gældende, at overdragelsesdispositionen reelt ikke var en overdragelse, og at der derfor var tale om udlodning. Dette er i tråd med, hvad sagsøgeren har givet til kende om spørgsmålet generelt.

Højesteret omkvalificerede dispositionen fra at være skattefri overdragelse til at være skattepligtig udlodning, og efterfølgende indtager sagsøgeren den holdning, at der er sket et salg. Konsekvensen heraf er, at de sagsøgte mister den mulighed, de havde for at kunne afstå aktierne skattefrit.

Det afvises, at der har været tale om forsøg på maskeret udbytte eller forsøg på at foretage ulovlige dispositioner, og der henvises i den forbindelse til, at både Færøernes Ret og Østre Landsret gav de sagsøgte medhold i, at der var tale om skattefri overdragelse.

For Højesteret var det ikke bestridt, at der civilretligt var gennemført et salg, og retten havde derfor ikke anledning til at tage stilling til spørgsmålet.

Sagsøgeren kan ikke i overdragelsessituationen skattemæssigt anse overdragelsen for ikke at være sket og så i spørgsmålet om, hvorvidt overgangsreglen kan anvendes skattemæssigt anse overdragelse for at være sket.

I dansk skatteret er udgangspunktet, at den skattemæssige kvalifikation af en disposition får afledte konsekvenser for den videre skattemæssige behandling af samme disposition. Dette er

fx. tilfældet i teori og praksis vedrørende ligningslovens § 16 A, og § 16 B, som svarer til den færøske kapitalgevinstskattelovs § 1 og § 9.

I tilfælde hvor maskeret udlodning bliver omkvalificeret til løn medfører det fx. fradragsret for lønnen i selskabets skatteregnskab for at undgå dobbeltbeskatning. Det samme er tilfældet ved fusion, anpartshaverlån osv.

Udgangspunktet i skatteretten om skatteretlig kongruens medfører, at en skatteyder, der udsættes for omkvalificering kan vende tilbage til udgangspunktet. Dette gør sig også gældende for de sagsøgte, og det omfatter hele situationen.

Rettens begrundelse og afgørelse

Det er ubestridt, at de sagsøgte aktier i X P/F, inden disse blev overdraget den 27. oktober 2005 til holdingselskabet Y P/F opfyldte betingelserne for at blive omfattet af overgangsreglen i § 28 i kapitalgevinstskatteloven, og at de sagsøgte på det tidspunkt havde ret til at foretage skattefri overdragelse af aktierne i medfør af § 27.

Det lægges til grund, at de sagsøgte ved overdragelsen i oktober 2005 ønskede at udnytte deres ret til at overdrage deres aktier skattefrit i medfør af § 27.

Det skatteretlige udgangspunkt er, at den civilretlige kvalifikation af en disposition skal respekteres af skatteretten, medmindre skattelovgivningen eller dens motiver peger i en anden retning, eller der foreligger klare indicier for omgåelse eller misbrug, jf. herved U.2004B.298.

Det fremgår af bemærkningerne til kapitalgevinstskatteloven om overgangsreglen, § 28, at landsstyrets formål med reglen var at sikre, at værdiforøgelsen af aktier frem til den 1. januar 2007 også skulle være skattefri efter det tidspunkt.

Loven eller dens forarbejder støtter ikke, at forkert anvendelse af reglerne om skattefri afståelse eller forsøg på omgåelse medfører, at retigheden af den grund fortabes.

Der er ved sagens bilag 8, en juridisk vurdering, redegjort for, at en skatteretlig omkvalificering af en disposition i dansk skatteret i en række tilfælde er afgørende for den fremtidige skatteretlige behandling af dispositionen.

Højesteret traf den 31. marts 2015 afgørelse om, at den del af salgssummen, som ikke var apportindskud i holdingselskabet, skattemæssigt skulle anses for udbytte, jf. § 9, stk. 1.

Begrundelsen for afgørelsen var, at formålet med overdragelsen havde været at tilvejebringe en ordning, hvorefter de midler, der var opsparet i X P/F, kunne overføres til aktionærene uden udbyttebeskatning. Det indgik også i begrundelsen, at fusionen i 2006 mellem Y P/F og X P/F med X P/F som fortsættende selskab medførte, at aktionærene på ny ejede samme andel i X P/F. Dispositionen havde ikke nogen forretningsmæssig begrundelse og blev tilsidesat i skattemæssig henseende, fordi den var uden reelt indhold.

Højesteret stadfæstede således sagsøgerens omkvalificering af aktieoverdragelsen i oktober 2005 fra at være skattefri afståelse efter § 27 til at være skattepligtig udlodning efter § 9, stk. 1.

På denne baggrund og navnlig under hensyn til Højesterets begrundelse sammenholdt med, at lovens formål er at sikre skattefri overdragelse af aktierne for så vidt angår deres vurderede værdi pr. den 31. december 2006, finder retten, at den skattemæssige omkvalificering af overdragelsen den 27. oktober 2005 og den efterfølgende fusion medfører, at overdragelsen og fusionen ikke anses som overdragelse i relation til § 28.

Retten stadfæster herefter Skatte- og afgiftkærenævnets afgørelse af 9. november 2016, og de sagsøgte frifindes.

De sagsøgtes aktier blev i det hele behandlet ens i forbindelse med overdragelsen den 27. oktober 2005 og ved den efterfølgende fusion. Der er derfor uden betydning for sagens afgørelse, at en del af købesummen på 250 mio. kr. ikke blev beskattet som udbytte.

Det er også uden betydning for sagens afgørelse, at de sagsøgte ikke har foretaget formel vurdering af aktiernes værdi pr. 31. december 2006, idet de sagsøgte ikke havde anledning til det før Højesterets dom af 31. marts 2016.

Retten lægger til grund, at parternes økonomiske interesse i sagen svarer til beskattningen af aktiernes værdi ved årsskiftet 2006/2007. Værdien af aktierne anses efter V vidneforklaring for at være ca. 890 mio. kr. Beskatning heraf i medfør af kapitalgevinstskattelovens § 14 med 35 % svarer til ca. 311,5 mio. kr.

De sagsøgte har ikke oplyst om udgifter i forbindelse med sagen, eller hvorvidt de er mvg registrerede. De sagsøgte anses derfor for at være mvg registrerede, hvorfor sagsomkostningerne ikke tillægges mvg.

I en sag som denne, hvor dens værdi ligger betydeligt over intervallerne i de vejledende salærtakster, tillægges værdien vægt som et moment blandt flere ved rettens skøn over, hvad der er et passende beløb til dækning af modpartens advokatomkostninger, jf. retsplejelovens § 312, stk. 1 og 2.

Sagens forberedelse ved retten har strakt sig over 8 måneder, hvorunder parterne hver har afgivet to processkrifter. Hovedforhandlingen varede en halv dag.

Henset hertil men også til, at forberedelsen af sagen utvivlsomt har været tidskrævende samt sagens økonomiske betydning for parterne, finder retten, at sagsomkostningerne, der alene vedrører advokatomkostninger, skønsmæssigt skal fastsættes til 2 mio. kr.

Thi kendes for ret:

De sagsøgte, A, B, C, D, E, F, G, H, I, J og K, frifindes, således at Skatte- og afgiftkærenævnets afgørelse af 9. november 2016 stadfæstes.

Sagsøgeren, TAKS, betaler inden 14 dagen sagens omkostninger med 2 mio. kr. til de sagsøgte.